

Kaksois- kaato

Maa on jälleen saanut takaisin eduskunnan, jonka poissao-
loa kukaan ei huomannutkaan.
Ensi töikseen eduskunta valitsi
itselleen puhemieheksi vähän-
käytetyn Erkki Pystysen. Tyhjää
parempi hänkin on. Tyhjää ää-
nesti vain 22 kansanedustajaa,
Pystystä 156.

Pystysen toisella eduskunnalla
on edessään suuria tehtäviä. Se
aikoo kaataa Sorsan kolmannen
hallituksen kahdesti. Ensin se te-
kee välikysymyksellä SKDL, sit-
ten samalla tempulla kokoomus.

Kahdesti kaadettu hallitus on
säällittävä näky eduskunnan käy-

tävillä. Liituroita on rypyssä,
salkku lommoilla, linja sykkyy-
rällä.

Sorsa alkaa kierrellä perus-
koulujen ala-asteilla lausumassa
Yrjö Jylhää, Ahti Pekkala pelai-
lee pajatsoa Haapaveden matka-
huollossa, Paavo Väyrynen jää
Borneoon ja metsittyy lopulli-
sesti.

Urpo Leppänen raapii työttö-
myyttään itkien entisen vaimon-
sa lukitun oven sälöille ja kyn-
tensä niin verille, että joutuu
taas turvautumaan manikyris-
tiin. Matti Ahde pääsee roska-
kuskiksi Lievestuoreelle ja Kaa-
rina Suonio lottotytöksi esittä-
mään lahtelaista kolmen lapsen
yksinhuoltajaäitiä.

Eeva Kuuskoski-Vikatmaa
ohjataan päivähoitopaikkaan,
jonka lattiaa luututaan Vappu
Taipaleella. Pekka Vennamo
lyödään taas, kunnes hän pystyy
tyhjien kaljapullojen panteilla
ihan itse maksamaan menolipun
Havaijille.

Jo tuosta listasta näkyy, että
hallituksen arvovalta on pelkän
salkun varassa. Sellainen kabi-
netti joutaakin mennä.

Hallitseminen ei ole ollut vii-
me aikoina muuta kuin matkai-
lua ja riitelyä. Viime viikollakin
keskiryhmät ilmoittivat hävyttö-
mästi ryhtyvän yhteistyöhön
keskenään. Sen pahempaa tap-
pelua kuin yhteistyö ei ole ole-
massakaan, onhan tuo nähty
kommunisteista.

Ymmärtämättömyyden kuilu
keskiryhmien välillä on syntype-
räinen ja ylittämätön. Se näkyy

siitäkin, että yhteistyön alkajai-
siksi Vennamo syyttää ruotsalai-
sia rappioherroiksi ja ruotsalai-
set Vennamo rasistiksi. Rap-
pionherra on suomea, joten ruot-
salaiset eivät voi sitä ymmärtää,
ja rasisti on ruotsia, joten Ven-
namo ei voi sitä ymmärtää. Ai-
noa yhteistyön muoto on esiinty-
minen joko rappiorasistina tai
rasistiherrana, eikä kumpikaan
hyvältä kuulosta hallituksen lin-
jana.

Mutta saatiinpahan riita ai-
kaan. Demarit suuttuivat orvas-
kettään myöten varsinkin kepun
puheenjohtajaan, ulkoministeri
Paavo Väyryseen, joka livisti In-
dokiinaan. Kun vielä samaan ai-
kaan sattui SDP:n puheenjohta-
ja presidentin tuuraajaksi, Suo-
men historiassa tuskin on ollut
toista hetkeä, jona presidentti ja
ulkoministeri olisivat olleet yhtä
vihaisia toisilleen. Eihän sellai-
sesta mitään tule.

Tarvitaan siis jotain muuta
kuin keskiryhmien yhteistyötä,
esimerkiksi laitaryhmien yhteis-
työtä. Silloin tulee hakematta
mieleen hallitus, jonka päämi-
nisterinä on Esko-Juhani Tenni-
lä ja ulkoministerinä Georg C.
Ehrnrooth. Taisto Sinisalo ja
Aarne Saarinen voisivat jatkaa
sosiaali- ja terveysministereinä
siitä, mihin edelliset jäivät. Ku-
katies vielä Kaarlo Pitsinki ja
Ahti Karjalainenkin ovat käytet-
tävässä, paikkojakin heille riit-
täisi salkuttomasta ministeristä
liikenneministeriin asti.